

Производството е по реда на чл. 375 и следващите от НПК.

С постановление от 22.03.2024 г., РП-С. З., ТО К. е освободила от наказателна отговорност А. М. Б. като е изпратила материалите на РС-К. за налагане административно наказание на основание чл. 78а от НК, затова, че в периода от **10.2022г. до **11.2023 г. в с. С., общ. П. б., обл. С. З., ул. "О." № *, като пълнолетно лице, улеснило (чрез осигуряване на жилище и оказване на финансова помощ) непълнолетно лице от мъжки пол - Е. Г. Д. -роден на ****2006г., и лице от женски пол, което не е навършило 16 -годишна възраст - Л. Ю. А. - родена на ****2007г., да заживеят съпружески без да са сключили брак- престъпление по чл. 191 ал. 2 от НК.

В съдебното заседание прокурора от ТО-К. поддържа обвинението и пледира съдът да признае нар. за виновна като и наложи минимално наказание.

Нар. А. М. Б. се признава за виновна в съдебното заседание и дава фрагментарни обяснения за случилото се.

Съдът като взе предвид фактическите положения изложени в постановлението на прокурора и доказателствата събрани на досъдебното производство по реда на НПК приема за установено следното:

За непълнолетния Е. Д. се грижела майка му - нар. Б.. За непълнолетната А. се грижел само баща ѝ - св. З. /тъй като майка ѝ я изоставила/. Св. Д. и св. А. се познавали от деца. Св. Д. бил роден на ****2006г., а св. А. била родена на ****2007г. Двамата се харесвали и от Гергьовден – 06.05.2022г. известно време били гаджета. На **10.2022 г., св. Д. предложил на св. А. да заживеят на съпружески начала, без да са сключили брак, и тя се съгласила. За целта св. Д. поискал за жена св. А. от баща ѝ - Ю. А. З. /да му разреши „да се ожени“ без брак за дъщеря му/. Той му отказал, защото е още малка - само на 15 години. Тогава св. Д. поискал съдействие от своята майка — нар. Б. , която се съгласила да му осигури условия да живеят като мъж и жена с Л. А. - да им даде самостоятелна стая в своята къща, и да им осигурява финансови средства за храна, облекло, битови сметки и консумативи. Това се случило на **10.2022г., и от същия ден св. Л. А. се преместила да живее в дома на нарушителката Б. , в с. С., общ. П. б., обл. С. З., ул. "О." № *, като жена на св. Е. Д.. Оттогава до **11.2023 година, Е. и Л. живеели като мъж и жена. Двамата живеели съпружески, но без брак - спели в едно легло, правели секс, св. Л. А. готвела, перяла, миела и шетала, а св. Е. ѝ помагал.

Св. Е. Д. не работел и нямал пари за разходите на себе си и съжителката си. Всичките разходи на Е. Д. и Л. А. (сметките за храна, облекло, електричество, вода, и всички други разходи), заплащала нар. Б., като така тя улеснила непълнолетния си син да заживее на семейни начала в непълнолетната си жена. Св. Е. Д. и св. Л. А. продължили да живеят заедно на семейни начала и след привличането на обвиняемата в това качество.

Така изложените факти във постановлението на РП-К. се подкрепят от събраните на досъдебното производство доказателства-протокол за предупреждение от 18.04.2023 г., справка за съдимост, доклад от Агенция „Социално подпомагане“, социален доклад за оценка на сигнал за дете в риск № **/*_**_**/*_***/06.03.2023 г., удостоверение за раждане № ***** на А. Е. Д., протокол за разпит на свидетеля Е. Г. Д. от 16.11.2023 г., протокол за разпит на свидетелката Л. Ю. А. от 16.11.2023 г., протокол за разпит на

свидетелката Д. М. Г. от 07.09.2023 г., протокол за разпит на свидетеля Ю. А. З. от 16.11.2023 г., протокол за разпит на свидетеля Г. Р. Д. от 16.11.2023 г., протокол за разпит на свидетеля А. И. К. от 16.11.2023 г., протокол за разпит на свидетелката Д. Г. Р. от 16.11.2023 г., характеристична справка, които подкрепят направеното от нар. Б. самопризнание.

Имайки предвид установената по безспорен начин фактическа обстановка съдът намира, че нар. А. М. Б. от обективна и субективна страна е осъществил състава на чл. 191, ал.2 от НК.

От обективна страна като е предоставила жилището си и финансова помощ на непълнолетните Е. Г. Д. и ненавършилата 16 годишна възраст Л. Ю. А. е осъществила едно от изпълнителните деяния на престъплението по чл. 191, ал.2 от НК- улеснила.

От установената фактическа обстановка и от обективизираните действия на нар. А. М. Б. следва извода, че е действала умишлено.

Нар. А. М. Б. е съзнавала общественно-опасния характер на деянието си, предвиждала е настъпването на общественно-опасните последици от него и е искала настъпването им.

Касае е се за форма на вина-пряк умисъл.

Имайки предвид изложените дотук мотиви и на основание цитирания по-горе законов текст нар. А. М. Б. следва да бъде призната за виновна и наказана.

За гореописаното деяние закона предвижда наказание лишаване от свобода до две години или пробация .

До настоящия момент нар. не е осъждана и не е освобождавана от наказателна отговорност по реда на глава 8 от НК. От деянието няма причинени имуществени вреди, а нар. е пълнолетна българска гражданка.

По изложеното съдът счита, че извода на РП-С. З., ТО К. за постигане целите на наказанието чрез приложението на разпоредбата на чл. 78а от НК е правилен и законосъобразен.

Като смекчаващи вината обстоятелства съдът приема-чистото и съдебно минало, добрите и характеристични данни и направените самопризнания.

Отегчаващи вината обстоятелства не се събраха.

Следователно наказанието и следва да се определи при превес на смекчаващите вината обстоятелства и със оглед постигане целите на чл. 36 НК, респ. чл. 12 от ЗАНН глоба в размер от хиляда лева.

Водим от горните мотиви съдът постанови решението си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ;